

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ
วิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๐
วันพุธที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

อ.พ. ๑๓/๒๕๕๐

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ
วิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๐
วันพุธที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

อ.พ. ๑๓/๒๕๕๐

ศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชน
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. (นายอำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เป็นผู้เสนอ) บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนัท ผาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุภาวดีจิตต ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวศศิพรธณ พวงพันธ์ นิตกร ๕	นายทศวิญญู เกียรติทัตต์ วิทยากร ๖
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการ ๖
นางสาวอลงกรณ์ ตันเบ็ด	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒
กลุ่มงานกฎหมาย ๑	สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทสรุปสำหรับสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ความเป็นมา สาระสำคัญ

- บทสรุปสำหรับสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ๔
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ๕

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย ๒๕

ภาคผนวก : ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

นายอำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เป็นผู้เสนอ (๑)

ส่วนที่ ๑

- บทสรุปสำหรับสมาชิกสหภาพนิติบัญญัติแห่งชาติ
ความเป็นมา สาระสำคัญ

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. เสนอโดย นายอำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคณะ รวม ๒๘ คน ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาในคราวประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/ ๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุข

เหตุผล

โดยที่สุขภาพหมายถึง ภาวะของมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และ ทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล การวางระบบเพื่อดูแลสุขภาพประชาชนจึงไม่อาจ มุ่งเน้นที่การจัดบริการเพื่อการรักษาพยาบาล เพียงด้านเดียว แต่ควรบูรณาการทุกด้าน ไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งการจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว จำเป็นต้องมีการพัฒนาและยกระดับบุคลากร สาธารณสุขทุกสาขา สู่ความเป็นวิชาชีพ ให้ครอบคลุมในทุกมิติของสุขภาพ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานด้านสุขภาพเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ เป็นธรรมและทั่วถึง จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ การสาธารณสุข เพื่อพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคลากร สาธารณสุขที่ปฏิบัติงานอยู่ทั่วประเทศ ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง

มีการควบคุมและพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน วิชาการและมาตรฐานทางจริยธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ วิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. มีเนื้อหา แบ่งออกเป็น ๗ หมวด และบทเฉพาะกาล รวมทั้งสิ้น ๕๔ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้มีสภาวิชาชีพการสาธารณสุข มีฐานะเป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๕)

๒. กำหนดให้สภาวิชาชีพการสาธารณสุข มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย พัฒนา รูปแบบ และการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(๒) กำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณ การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(๓) ควบคุม กำกับ ดูแล ความประพฤติ ของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพ

(๔) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ ให้การศึกษา และสร้างกระบวนการเรียนรู้ แก่ประชาชน และองค์กรต่าง ๆ ในเรื่อง ที่เกี่ยวกับการสาธารณสุข

(๕) ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะ ต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการสาธารณสุข

(๖) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุง เกียรติของสมาชิก

(๗) ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก

(๘) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพ การสาธารณสุขในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๖)

๓. กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพ การสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

(๑) พัฒนาศักยภาพของสมาชิก สภาวิชาชีพการสาธารณสุข ให้มีความรู้ ความสามารถ ในการบริการประชาชนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาต ให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(๓) ออกคำสั่งตามมาตรา ๔๑ วรรคสี่

(๔) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพ การสาธารณสุขของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ ในการสมัครเป็นสมาชิก หรือการออกใบอนุญาต ให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ตาม (๒)

(๕) รับรองหลักสูตรสำหรับการ ฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของ วิชาชีพการสาธารณสุขของสถาบันที่ทำการ ฝึกอบรมดังกล่าว

(๖) รับรองวิทยฐานะของสถาบัน ที่ทำการฝึกอบรม

(๗) ออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตร แสดงความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญ ในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข สาขาต่าง ๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่น ในวิชาชีพการสาธารณสุข

(๘) ดำเนินการให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๗)

๔. กำหนดให้สมาชิกสภาวิชาชีพ การสาธารณสุข มี ๓ ประเภท ได้แก่

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกวิสามัญ

(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(ร่างมาตรา ๑๑)

๕. กำหนดให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพ การสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๑๔)

๖. กำหนดให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพ การสาธารณสุขมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและดำเนินกิจการสภาวิชาชีพ การสาธารณสุข ตามวัตถุประสงค์ และอำนาจ หน้าที่ที่กำหนดของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๒) แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ จรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการสอบสวน คณะอนุกรรมการไกล่เกลี่ย กรณีความขัดแย้ง และคณะอนุกรรมการอื่นเพื่อทำกิจการหรือ พิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่ง วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพ การสาธารณสุข

(๓) กำหนดงบประมาณของสภาวิชาชีพ การสาธารณสุข

(๔) ออกข้อบังคับสภาวิชาชีพ การสาธารณสุข

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมาย บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๒)

๗. กำหนดให้มีการควบคุมการประกอบ วิชาชีพการสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็น ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทำการ ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือแสดง ด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิ

ประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมีได้ขึ้นทะเบียน
และรับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพการสาธารณสุข
(ร่างมาตรา ๒๗)

(๒) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้
รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรในวิชาชีพ
การสาธารณสุข ใช้คำหรือข้อความ
ด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่า
การสาธารณสุข หรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าว
หรือใช้คำแสดงวุฒิการศึกษาทางสาธารณสุข
หรือใช้อักษรย่อของวุฒิดังกล่าวประกอบกับ
ชื่อ หรือชื่อสกุลของตนหรือใช้คำ หรือข้อความ
อื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ซึ่งทำให้
ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
การสาธารณสุข ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน
หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำได้กล่าวให้แก่ตน
(ร่างมาตรา ๒๘)

(๓) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้ถ้อยคำ
หรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตน
เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบ
วิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ ทั้งนี้
รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่น
กระทำได้กล่าวให้แก่ตน (ร่างมาตรา ๒๙)

(๔) กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพ
การสาธารณสุขซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้
ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือแสดง
ด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิ
ประกอบวิชาชีพดังกล่าว นับแต่วันที่ทราบ
คำสั่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุขที่สั่งพักใช้
ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น
(ร่างมาตรา ๔๓)

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

(นายอำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุข

๑.๒ เหตุผล

โดยที่สุขภาพหมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล การวางระบบเพื่อดูแลสุขภาพประชาชนจึงไม่อาจมุ่งเน้นที่การจัดบริการ เพื่อการรักษาพยาบาลเพียงด้านเดียว แต่ควรบูรณาการทุกด้านไปพร้อมๆ กัน ซึ่งการจะบรรลุเป้าหมาย ดังกล่าว จำเป็นต้องมีการพัฒนาและยกระดับบุคลากรสาธารณสุขทุกสาขา สู่ความเป็นวิชาชีพให้ครอบคลุมใน ทุกมิติของสุขภาพ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานด้านสุขภาพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ เป็นธรรม และทั่วถึง จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการ ปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานอยู่ทั่วประเทศ ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการ ปฏิบัติงานจริง มีการควบคุมและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานวิชาการและมาตรฐานทางจริยธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ."

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุข

เพื่อกำหนดกรอบและหลักเกณฑ์มาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุข ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน มีการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและทางจริยธรรม อันจะก่อประโยชน์แก่ประชาชนโดยรวม

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"วิชาชีพการสาธารณสุข" หมายความว่า วิชาชีพที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพแบบบูรณาการ ทั้งการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคซึ่งหมายรวมถึงการรักษาพยาบาลเบื้องต้น การควบคุมโรค และการจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพ ตลอดจนการกำหนดมาตรฐาน และการควบคุมคุณภาพของกระบวนการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันและการควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ

"ผู้ประกอบการวิชาชีพการสาธารณสุข" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขจากสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"รองเลขาธิการ" หมายความว่า รองเลขาธิการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖.๒ หมวด ๑ สภาวิชาชีพการสาธารณสุข

๖.๒.๑ ฐานะของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้มีสภาวิชาชีพการสาธารณสุขเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๖.๒.๒ วัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ สภาวิชาชีพการสาธารณสุข มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย พัฒนารูปแบบ และการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๒) กำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๓) ควบคุม กำกับ ดูแล ความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
- (๔) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ ให้การศึกษา และสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่ประชาชน และองค์กรต่างๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุข
- (๕) ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการสาธารณสุข
- (๖) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก
- (๗) ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก
- (๘) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขในประเทศไทย

๖.๒.๓ อำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ สภาวิชาชีพการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พัฒนาศักยภาพของสมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ให้มีความรู้ ความสามารถ ในการบริการประชาชนได้อย่างมีคุณภาพ
- (๒) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๓) ออกคำสั่งตามมาตรา ๔๑ วรรคสี่
- (๔) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการสาธารณสุขของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก หรือการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ตาม (๒)
- (๕) รับรองหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่างๆ ของวิชาชีพการสาธารณสุขของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมดังกล่าว
- (๖) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (๕)
- (๗) ออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญ ในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๘) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

๖.๒.๔ รายได้ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ สภาวิชาชีพการสาธารณสุขอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ผลประโยชน์ที่ได้จากการจัดการทรัพย์สินและกิจการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ในมาตรา ๗
- (๓) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๔) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) และ (๓)

**๖.๒.๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขดำรงตำแหน่ง
สภานายกพิเศษแห่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๙)**

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุข และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

**๖.๒.๖ กำหนดให้มีกลไกเพื่อทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ
ให้แก่คณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๑๐)**

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการจัดให้มีกลไก เพื่อทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการให้แก่คณะกรรมการ

๖.๓ หมวด ๒ สมาชิก

**๖.๓.๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพการ
สาธารณสุข (ร่างมาตรา ๑๑)**

มาตรา ๑๑ ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกสามัญ

(๑.๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์.

(๑.๒) มีความรู้ในวิชาชีพการสาธารณสุขโดยได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการสาธารณสุข หรือสาขาอื่นเทียบเท่าระดับปริญญา จากสถาบันการศึกษาที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขรับรอง

(๑.๓) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพการสาธารณสุข

(๑.๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๑.๕) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๒) สมาชิกวิสามัญ

(๒.๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ (๑.๑), (๑.๒), (๑.๓), (๑.๔) และ (๑.๕)

(๒.๒) มีความรู้ในวิชาชีพการสาธารณสุข โดยได้รับอนุปริญญา หรือผ่านการอบรมจากสถาบันการศึกษา หรือการฝึกอบรมที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขรับรอง

(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุขเชิญให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

๖.๓.๒ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกมีดังนี้

(๑) ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ขอหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสาธารณสุข โดยปฏิบัติตามข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุขว่าด้วยการนั้น

(๒) แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกรวมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

(๓) เลือกตั้งหรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการ

(๔) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพการสาธารณสุข และปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๖.๓.๓ การสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ (๑.๑) (๑.๒) หรือ (๕)

(๔) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๑.๓) หรือ (๑.๔)

(๕) ไม่ชำระค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง หรือค่าธรรมเนียม โดยไม่มีเหตุอันควรตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๖.) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑(๑.๕) และแพทย์จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนซึ่งคณะกรรมการกำหนด ลงความเห็นที่ไม่สามารถนำบัตรรักษาให้หายเป็นปกติได้ หรือต้องใช้ระยะเวลาในการนำบัตรรักษาเกินกว่าสองปี

ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑(๑.๕) แต่ยังไม่ถึงขนาดที่สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตาม (๑.๕) วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการอาจมีมติให้พักใช้ใบอนุญาตของสมาชิกผู้นั้นได้ โดยมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี และให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๖.๔ หมวด ๓ คณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

๖.๔.๑ องค์ประกอบของคณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่

(๑.๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๑.๒) อธิบดีกรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการสาธารณสุข โดยให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเสนอชื่อจำนวนสองคน

(๑.๓) ผู้บริหารสถาบันการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตด้านสาธารณสุข จากสถาบันพระบรมราชชนก และคณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ แห่งละหนึ่งคน

(๒) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยงานจากกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และกรุงเทพมหานคร แห่งละหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุขที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ที่นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขแต่งตั้ง ไม่เกิน 2 คน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๖ คน

(๕) กรรมการซึ่งได้จากการเลือกตั้งโดยสมาชิกสามัญ จำนวน ๒๐ คน

๖.๔.๒ การแต่งตั้งที่ปรึกษาของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์เป็นที่ปรึกษาได้ ให้ที่ปรึกษาดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๔(๕)

๖.๔.๓ กำหนดให้คณะกรรมการประชุมเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่สอง (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการประชุมเลือกกรรมการภายในสามสิบวัน นับจากวันเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) เพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ ประธานสัมพันธ์และเหรียญกติก ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น และมีอำนาจถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่สอง ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕)

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขพ้นจากตำแหน่ง ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประธานสัมพันธ์ เหรียญกติก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสองพ้นจากตำแหน่งด้วย

KPT
3100
A9
0884
2550

**๖.๔.๔ กำหนดให้การเลือกตั้งกรรมการ การแต่งตั้งที่ปรึกษา
การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพ
การสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๑๗)**

มาตรา ๑๗ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕
การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ และการเลือกกรรมการตามมาตรา ๒๑ ให้
เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

**๖.๔.๕ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการตามมาตรา ๑๔ นอกจาก
กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๓) และ (๔) (ร่างมาตรา ๑๘)**

มาตรา ๑๘ กรรมการตามมาตรา ๑๔ นอกจากกรรมการตาม ๑๔ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๒) เป็นผู้ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) เป็นผู้ไม่เคยถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย

๖.๔.๖ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วัน
เลือกตั้งหรือแต่งตั้ง และอาจได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งใหม่ได้ แล้วแต่กรณี แต่กรรมการตาม มาตรา ๑๔
(๕) จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกตั้งใหม่จะ
เข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ คณะกรรมการต้องจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) และ (๕) ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่ง

๖.๔.๗ การพ้นจากตำแหน่งกรรมการในกรณีอื่น ๆ

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) และ (๕) พ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๓
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘
- (๕) พ้นจากตำแหน่งกรณีเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔(๑.๑) (๑.๒) (๑.๓) และ (๓)

๖.๕.๘ กำหนดการดำรงตำแหน่งกรรมการแทน (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) วางลงไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการดังกล่าวทั้งหมดก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ และได้รับคะแนนจากการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) ในลำดับถัดไปขึ้นเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลง รวมกันเกินหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสามัญขึ้นเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จำนวนกรรมการดังกล่าวได้ว่างลงเกินหนึ่งในสาม

ในกรณีไม่มีผู้ได้รับการเลื่อนขึ้นเป็นกรรมการแทนตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ยังไม่ครบตามจำนวนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าวาระของกรรมการตามวรรคหนึ่งเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน ไม่ต้องเลื่อนหรือเลือกตั้งกรรมการแทนให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

๖.๕.๙ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและดำเนินกิจการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ตามวัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่ที่กำหนดของสภาวิชาชีพการสาธารณสุขที่กำหนดในมาตรา ๖ และมาตรา ๗

(๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการสอบสวน คณะอนุกรรมการไกล่เกลี่ยกรณีความขัดแย้ง และคณะอนุกรรมการอื่นเพื่อทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่างๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๓) กำหนดงบประมาณของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๔) ออกข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุขว่าด้วย

(ก) การเป็นสมาชิก

(ข) กำหนดขอบเขตของวิชาชีพการสาธารณสุข

(ค) การกำหนดโรคตามมาตรา ๑๑ (๑.๕)

(ง) การกำหนดค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่น

(จ) การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๕)

(ฉ) การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ และการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖

(ช) การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะที่ปรึกษา และสมาชิก

(ซ) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕

(ฌ) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

(ญ) หลักเกณฑ์ว่าด้วยการสอบความรู้ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขตามมาตรา ๓๑

(ฎ) คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ตามมาตรา ๓๑

(ฏ) แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนการออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ หนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสาธารณสุข การออกใบแทนใบอนุญาต หนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตร หรือหนังสือแสดงวุฒิอื่นตามมาตรา ๒๘

(จ) การจัดตั้ง การดำเนินการและการเลิกสถาบันที่ทำการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพการสาธารณสุข

(ช) ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(ฉ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุข

(ค) การกำหนดหลักเกณฑ์การพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(ข) หลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวน ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(ค) หลักเกณฑ์ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยกรณีข้อพิพาทหรือขัดแย้ง ระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพ

และผู้รับบริการ

(ง) เรื่องอื่น ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข หรืออยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุขตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) หน้าที่ตามที่ตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุขตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ฌ) (ญ) (ฎ) (ฏ) (จ) (ฉ) (ช) (ฌ)

(๖) (๑) (๒) และ (๓) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๖.๕.๑๐ อำนาจหน้าที่ของนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข อุปนายกสภา

วิชาชีพการสาธารณสุข เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ และเหรียญกษาปณ์

(ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ และเหรียญกษาปณ์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขมีอำนาจหน้าที่

(ก) บริหารและดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมติของคณะกรรมการ

(ข) เป็นผู้แทนสภาวิชาชีพการสาธารณสุขในกิจการต่าง ๆ

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข อาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนตามที่เห็นสมควรได้

(๒) อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนหนึ่ง เป็นผู้ช่วยนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ตามที่นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข มอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เมื่อนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่สอง เป็นผู้ช่วยนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ตามที่นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข มอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เมื่อทั้งนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข และอุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนหนึ่ง ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขานุการมีอำนาจหน้าที่

- (ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขทุกระดับ
- (ข) ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข
- (ค) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข และทะเบียนอื่น ๆ ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข
- (ง) ควบคุม ดูแลทรัพย์สินของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข
- (จ) เป็นเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมการ
- (ฉ) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๕) รองเลขานุการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเลขานุการตามที่ เลขานุการมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนเลขานุการ เมื่อเลขานุการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๖) ประชาสัมพันธ์ มีอำนาจหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ แนะนำ และเผยแพร่กิจการของสภาวิชาชีพการสาธารณสุขแก่สมาชิก ประชาชน และองค์กรอื่น

(๗) เภรณูญิก มีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

ผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนด

๖.๕ หมวด ๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ

๖.๕.๑ องค์ประชุมคณะกรรมการ มติของที่ประชุม

(ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ในการลงคะแนนกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มติของที่ประชุมในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๔) หรือให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ (๔) (๕) ให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในขณะนั้น

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม การประชุมคณะที่ปรึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

๖.๕.๒ วิธีการดำเนินการของสภานายกพิเศษในการประชุมคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ สภานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุมและชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังคณะกรรมการในเรื่องใด ๆ ก็ได้

๖.๕.๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้ (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

(๑) การออกข้อบังคับ

(๒) การกำหนดงบประมาณของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๓) การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๔)

(๔) การวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม (๔) หรือ (๕)

ให้นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เสนอมติตามวรรคหนึ่งต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มีได้ยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งยับยั้ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

๖.๖ หมวด ๕ การควบคุมการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

๖.๖.๑ การกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทำการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทำการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมีได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขที่กระทำต่อตนเอง
- (๒) การช่วยเหลือดูแลประชาชนในด้าน การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคซึ่งหมายรวมถึงการรักษาพยาบาลเบื้องต้น และการควบคุมโรค ตามกฎหมาย หรือตามหลักมนุษยธรรม โดยมีได้รับประโยชน์ตอบแทน
- (๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรมซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชาการสาธารณสุขของรัฐ หรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้จัดตั้งสถาบันทางการแพทย์ของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา หรือสถาบันทางการแพทย์อื่นที่สภาการสาธารณสุขรับรอง ทั้งนี้ ภายใต้การควบคุมอย่างใกล้ชิดของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัด หรือผู้ให้การฝึกอบรมซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มิถุหมายกำหนด หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือสภาวิชาชีพ ' มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (๕) การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการหรือผู้สอนในสถาบันการศึกษาหรือสถาบันอื่นที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขรับรอง ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของคณะกรรมการ
- (๖) บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลกระทำการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (๗) การประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุข ตามกฎหมายวิชาชีพซึ่งได้กำหนดไว้แล้ว ทั้งในระบบราชการ หรือสถานประกอบการภาคเอกชน ได้แก่ วิชาชีพเวชกรรม พยาบาลและการผดุงครรภ์ ทันตกรรม เภสัชกรรม เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัด และหรือวิชาชีพอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

๖.๖.๒ การกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตร

ในวิชาชีพการสาธารณสุขใช้คำ หรือข้อความว่าการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรในวิชาชีพการสาธารณสุข ใช้คำ หรือข้อความด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่า การสาธารณสุข หรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าว หรือใช้คำแสดงวุฒิการศึกษาทางสาธารณสุข หรือใช้อักษรย่อของวุฒิดังกล่าวประกอบกับชื่อ หรือชื่อสกุลของตน หรือใช้คำ หรือข้อความอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ซึ่งทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน

๖.๖.๓ การกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้ถ้อยคำ หรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ถ้อยคำ หรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ ทั้งนี้รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้นั้นเป็นผู้ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรว่าเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขานั้นๆ จากสภาวิชาชีพการสาธารณสุข หรือที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขรับรอง หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

๖.๖.๔ การกำหนดให้การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติ วุฒิบัตร และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสาธารณสุข เป็นไปตามข้อบังคับของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสาธารณสุขให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

๖.๖.๕ ข้อกำหนดของผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกแห่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุข รวมทั้งต้องมีคุณสมบัติ และต้องผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขผู้ใดพ้นจากสมาชิกภาพ ตามมาตรา ๑ ให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันที่พ้นจากสมาชิกภาพ

ให้ผู้ซึ่งพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๒) (๓) และ (๔) ส่งคืนใบอนุญาตต่อเลขานุการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสิ้นสุดสมาชิกภาพ

๖.๖.๖ ข้อกำหนดของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดและเงื่อนไข และต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุข ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

๖.๖.๗ ข้อกำหนดเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขประพฤติผิด ข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ บุคคลใดได้รับความเสียหาย เพราะผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขบุคคลใดประพฤติผิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตามมาตรา ๓๒ มีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขบุคคลนั้น โดยทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

กรรมการหรือบุคคลอื่นที่พบหรือทราบว่ามีผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขบุคคลใดประพฤติผิดข้อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตามมาตรา ๓๒ มีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขบุคคลนั้น โดยทำคำกล่าวโทษเป็นหนังสือยื่นต่อสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลง เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดในเรื่องดังกล่าว

การถอนคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้ว ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

๖.๖.๘ วิธีการดำเนินการเมื่อสภาวิชาชีพการสาธารณสุขได้รับเรื่อง

การกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ เมื่อสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๓๓ หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่า มีพฤติกรรมอันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติผิดตามมาตรา ๓๒ ของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

๖.๖.๙ การกำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณจากสมาชิก ประกอบด้วยประธานคนหนึ่งและอนุกรรมการอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน มีอำนาจหน้าที่สืบสวนหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๓๔ แล้วทำรายงานพร้อมทั้งเสนอความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเกินกว่าหนึ่งคณะก็ได้

๖.๖.๑๐ วิธีการดำเนินการเมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณแล้ว (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงาน และความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าว และมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา
- (๒) ให้คณะอนุกรรมการสอบสวน ทำการสอบสวนในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล
- (๓) ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นไม่มีมูล

๖.๖.๑๑ การกำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน

(ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนจากสมาชิกประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน มีอำนาจหน้าที่สอบสวน สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนเกินกว่าหนึ่งคณะได้

๖.๖.๑๒ การกำหนดวิธีการในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ

จรรยาบรรณ และคณะอนุกรรมการสอบสวน (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ และคณะอนุกรรมการสอบสวน ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อนุกรรมการจรรยาบรรณ และอนุกรรมการสอบสวน เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ และมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการดังกล่าว

๖.๖.๑๓ วิธีการในการดำเนินการสอบสวน (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวน มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ พร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใดๆ มาให้คณะอนุกรรมการสอบสวน

คำชี้แจงหรือพยานหลักฐาน ให้ยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก ประธานอนุกรรมการสอบสวนหรือภายในกำหนดเวลาที่คณะอนุกรรมการสอบสวนจะขยายให้

๖.๖.๑๔ การเสนอสำนวนการสอบสวน (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า เพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

๖.๖.๑๕ การพิจารณาสำนวนการสอบสวน (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

คณะกรรมการ อาจให้คณะอนุกรรมการสอบสวน ทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้ คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ในกรณีที่เห็นว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขมิได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ หรือ

(๒) ลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เห็นว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขได้กระทำผิดจริงตามข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(ก) ว่ากล่าวตักเตือน

(ข) ภาคทัณฑ์

(ค) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสองปี

(ง) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตามมาตรา นี้ ให้ทำเป็นคำสั่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุข พร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

๖.๖.๑๖ การแจ้งคำสั่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุขตามมาตรา ๔๑ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ มีคำสั่ง และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

๖.๖.๑๗ การกำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว นับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุขที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

๖.๖.๑๘ การกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

(ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขผู้ใด ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ และถูกลงโทษจำคุกตามมาตรา ๕๐ โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

**๖.๖.๑๙ การขอรับใบอนุญาตของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข
ซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๕)**

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต อาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้วผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตตลอดไป

๖.๗ หมวด ๖ การกำกับดูแล

**๖.๗.๑ การกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงาน
ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๔๖)**

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของ สภาวิชาชีพการสาธารณสุข และการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข และสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข และการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

๖.๗.๒ อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่ง

ของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๖ (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการ ของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ หรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจค้นใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบกับกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเห็นชักว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือวัตถุดังกล่าวจะถูกยักย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(๓) ยึดเอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

๖.๗.๓ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

(ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นุเบกษา

**๖.๗.๔ การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมาย
อาญา (ร่างมาตรา ๕๙)**

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๖.๘ หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

**๖.๘.๑ การกำหนดความผิดผู้ที่ฝ่าฝืน มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๔๓
(ร่างมาตรา ๕๐)**

มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

**๖.๘.๒ การกำหนดความผิดผู้ที่ฝ่าฝืน มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙
(ร่างมาตรา ๕๑)**

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

**๖.๘.๓ การกำหนดความผิดผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคสาม หรือ
ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๕๒)**

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคสาม หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

**๖.๘.๔ การกำหนดความผิดผู้ที่ไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือ
วัตถุใดๆ ตามที่เรียกหรือแจ้งให้ส่งตามมาตรา ๓๘ โดยไม่มีเหตุอันควร (ร่างมาตรา ๕๓)**

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ ตามที่เรียกหรือแจ้งให้ส่งตามมาตรา ๓๘ โดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๖.๙ หมวด ๘ บทเฉพาะกาล

- องค์ประกอบของคณะกรรมการในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกตั้ง

สมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกตั้งสมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) ให้คณะกรรมการประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข และกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) และ (๒) เป็นกรรมการ การได้มาซึ่งกรรมการดังกล่าวให้คัดเลือกจากตัวแทนองค์กรต่างๆที่มีภารกิจด้านการสาธารณสุข และมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยให้มีสัดส่วนตามจำนวนสมาชิกที่เหมาะสม และจะต้องกระทำแล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลือกกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) หรือ (๒) ทำหน้าที่เลขานุการ รองเลขานุการ และเหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

การเลือกตั้งกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุขเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) ให้กระทำแล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข

พ.ศ.

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. ชื่อร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงสาธารณสุข

๓. ความจำเป็นมา

การสาธารณสุข (Public Health) เป็นศาสตร์หรือองค์ความรู้ที่มีประวัติและวิวัฒนาการมาอย่างยาวนาน สำหรับประเทศไทยนั้นมีการบันทึกในช่วงสมัยปี พ.ศ. ๒๔๖๓-๒๔๖๔ ว่า สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ได้ทรงศึกษาวิชาสาธารณสุขจาก School of Health Officer ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และ The Massachusetts Institute of Technology (M.I.T.) ร่วมกัน ทรงสำเร็จการศึกษาได้รับประกาศนียบัตรสาธารณสุข (C.P.H.) เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๔๖๔ พระองค์ทรงเป็นคนไทยคนแรกที่ศึกษาด้านสาธารณสุข เหตุที่ทรงเลือกเรียนวิชาสาธารณสุขก็โดยที่ทรงตระหนักว่า ประเทศชาติจะเจริญได้ก็ด้วยมีพลเมืองมากพอที่จะช่วยกันประกอบกิจการด้านต่างๆให้มีประสิทธิภาพ ส่วนประเทศเรานั้น นอกจากจะมีพลเมืองน้อยแล้ว แต่ละคนยังไม่แข็งแรงมีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน มีทารกตายในวัยอันไม่ควรเป็นจำนวนครั้งต่อครั้ง แม้อาหารซึ่งเป็นรั้วของชาติก็มีร่างกายไม่แข็งแรง เจ็บ อด ๑ แอด ๑ ทรงมีความเห็นว่าโรคภัยทั้งหลายนั้น ถ้าเราหาทางป้องกันได้แล้วก็จะเป็นการทუნเวลาในการรักษาเป็นอันมาก นอกจากนั้น วิชาการแพทย์ทางด้านรักษาของเรายังไม่เจริญพอ หนทางเดียวที่จะให้ประชาชนรอดตายก่อนถึงเวลาอันสมควรก็คือ ให้เขารู้จักรักษาตัว ปรับปรุงการกินอยู่ให้มีอนามัยดี มีสุขศึกษาที่ดี เป็นเครื่องป้องกันไม่ให้เป็นโรค ซึ่งจะเป็นผลดีกว่าจะไปแก้ไขกันเมื่อโรคเกิดขึ้นแล้ว ซึ่งการทั้งหมดนี้จะดำเนินไปได้ก็โดยมีผู้รู้วิชาการสาธารณสุขเป็นผู้จัดการ พระองค์จึงตัดสินพระทัยเรียนวิชาการสาธารณสุขด้วยทรงเห็นประโยชน์ของวิชาการสาธารณสุข

นอกจากนี้พระองค์ท่านยังได้วางรากฐานในการพัฒนาการศึกษาด้านการสาธารณสุข โดยการพระราชทานทุนให้ ศ.นพ.เฉลิม พรหมมาส และ ศ.นพ.สวัสดิ์ แดงสว่าง ไปศึกษาวิชาการสาธารณสุขโดยได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตสาขาสาธารณสุขและทั้งสองท่านได้ร่วมกันก่อตั้งสถาบันการศึกษาสาธารณสุขศาสตร์แห่งแรกของประเทศไทย คือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๑ โดยหลักสูตรแรกที่เปิดสอนคือ หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต ต่อมาได้มีการพัฒนาการศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ โดยมีสถาบันการศึกษาสาธารณสุขทั่วประเทศ ทั้งระดับมหาวิทยาลัย ระดับวิทยาลัย ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวง

สาธารณสุข เรียกว่า วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร และมีการเรียนการสอนในวิชาเฉพาะสาขา มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพสาธารณสุขเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาชีพ ที่เฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น

สถาบันการศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ทุกแห่งมุ่งผลิตบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เป็นนักสาธารณสุขมืออาชีพมีความรู้ในศาสตร์สาธารณสุขอย่างถ่องแท้มีการบูรณาการ และการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทั้งที่เป็นศาสตร์และศิลปะให้สามารถปฏิบัติได้จริง ทั้งในระดับบุคคล ระดับชุมชน ระดับประเทศและนานาชาติ สามารถที่จะสืบประสานข้อมูลและมีการคิดวิเคราะห์เชิงระบบ ในการตัดสินใจ มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติวิชาชีพและต้องมีการศึกษาอบรมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นผู้นำในการป้องกันและควบคุมโรค ซึ่งหมายความรวมถึงการรักษาพยาบาลเบื้องต้น เพื่อให้บริการแก่ประชาชนด้วยมาตรฐาน จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และเป็นที่ยอมรับของประชาชน ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า วัฒนาการของการสาธารณสุขที่ได้ริเริ่มและพัฒนามาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน มีเป้าหมายเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ การสาธารณสุขจึงเป็นศาสตร์ และองค์ความรู้ ที่จะบังเกิดเป็นผลดีต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวม หากมีการจัดการสาธารณสุขที่ดี และมีประสิทธิภาพ และสภาวิชาชีพเพื่อควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน นอกจากนี้ ยังจะสามารถลด การเจ็บป่วยและลดค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลของประชาชนได้อีกด้วย

ปัจจุบัน บัณฑิตที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาสาธารณสุขส่วนใหญ่ จะไปปฏิบัติงานในกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งบุคลากรที่ปฏิบัติงานในกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วยผู้ปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายทางวิชาชีพด้านสุขภาพ อาจจำแนกออกตาม กลุ่มที่มีกฎหมายวิชาชีพหรือสภาวิชาชีพรองรับ ซึ่งเป็นกฎหมายวิชาชีพด้านการซ่อมสุขภาพหรือ การรักษาพยาบาลเป็นหลัก ได้แก่ แพทย์ พยาบาล ทันตแพทย์ เกษษกรกรรม เทคนิคการแพทย์ และ กายภาพบำบัด และกลุ่มที่ยังไม่มีกฎหมายวิชาชีพหรือสภาวิชาชีพรองรับด้านการสร้างสุขภาพ หรือการป้องกันควบคุมโรค คือ บุคลากรสาธารณสุข

สำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขถือเป็นบุคลากรกลุ่มใหญ่ของกระทรวงสาธารณสุข ที่ยังไม่มีกฎหมายวิชาชีพ และสภาวิชาชีพรองรับ เป็นบุคลากรที่จบการศึกษาจากวิทยาลัย การสาธารณสุขสิรินธร ๗ แห่ง ในสังกัดของสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข กระจาย ทำงานอยู่ในสถานีนอนามัย จำนวน ๙,๘๑๒ แห่ง ทุกตำบลทั่วประเทศ และคณะสาธารณสุขศาสตร์ ๑๔ มหาวิทยาลัยของกระทรวงศึกษาธิการ ปฏิบัติงานในสถานบริการสาธารณสุขทุกระดับ ตั้งแต่สถาน บริการสาธารณสุขระดับล่างสุด คือ สถานีนอนามัย จนกระทั่งถึงสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด รวมถึงศูนย์วิชาการ กรม/กองต่างๆของกระทรวงสาธารณสุข รวมถึงยังมี นักสาธารณสุขปฏิบัติงานอิสระในภาคเอกชนเป็นจำนวนมาก

ปัจจุบันมีบุคลากรสาธารณสุขทั่วประเทศจำนวนประมาณ ๖๐,๐๐๐ คน ทำหน้าที่ให้บริการสุขภาพประชาชนขั้นพื้นฐานที่สถานีอนามัย จำนวน ๓๙,๐๙๒ คน แยกออกเป็นตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๙,๙๑๔ คน (๒๕.๔%) เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขชุมชน ๑๗,๗๕๒ คน (๔๕.๔%) และนักวิชาการสาธารณสุข ๑๑,๔๒๖ คน (๒๘.๒%) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๗๑.๘ และระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก ร้อยละ ๔.๗ นอกนั้นปฏิบัติงานในสถานบริการสาธารณสุขในระดับต่างๆ อาทิเช่น สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลชุมชน ศูนย์วิชาการสาธารณสุข กรม/กอง ต่างๆ ในกระทรวงสาธารณสุข และสถานประกอบการภาคเอกชน

คำถามที่เกิดขึ้น คือ ทำไมบุคลากรสาธารณสุขเหล่านี้ จึงยังไม่มีกฎหมายวิชาชีพด้านการสร้างสุขภาพ หรือวิชาชีพการสาธารณสุขและสภาวิชาชีพการสาธารณสุขรองรับ ซึ่งจะเป็นวิชาชีพที่สนับสนุนให้ระบบการสร้างสุขภาพ ทำให้การป้องกันและควบคุมโรคมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากขึ้น สอดคล้องตามนโยบายของรัฐบาลและพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ

ดังนั้น สมาคมหมออนามัย จึงได้นำแนวคิดดังกล่าวไปกราងพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ขึ้น และได้เสนอต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๗ และเสนอต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘ ด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายภาคประชาชน จำนวน ๑๘๗,๓๒๐ รายชื่อ ขณะเดียวกัน สมาคมสถาบันการศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ (ประเทศไทย) ได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ยื่นต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๗ ดังนั้น กระทรวงสาธารณสุข จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๔๘๐ / ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๓ ประเด็น คือ

๑. เห็นสมควรออกเป็นกฎหมายหรือไม่
๒. ร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ควรเสนอเป็นร่างเดียวกันหรือแยกเสนอเป็นคนละฉบับ
๓. สรุปแนวทางการดำเนินงานต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุขเพื่อพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ของ สมาคมหมออนามัย และร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ของ สมาคมสถาบันการศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ (ประเทศไทย) ต่างก็มีเจตนารมณ์เหมือนกัน คือ ต้องการให้เป็นกฎหมายวิชาชีพด้านการป้องกันควบคุมโรค หรือกฎหมายวิชาชีพด้านการสร้างสุขภาพ ตามนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขที่เน้นด้านการป้องกันโรคมากกว่าการรักษาการเจ็บป่วย จึงมีความเห็นว่าควรเสนอเป็นกฎหมายโดยเรียกว่า ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ของกระทรวงสาธารณสุข และแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาวิชาชีพการสาธารณสุข ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๘๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เพื่อพิจารณาเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. คณะกรรมการประกอบด้วยองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมหมออนามัย ชมรมสาธารณสุข

แห่งประเทศไทย สมาคมสถาบันการศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ (ประเทศไทย) เครือข่ายสถาบันวิชาการสาธารณสุข สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข แพทยสภา ทันตแพทยสภา สภาการพยาบาล สภาเภสัชกรรม สภาเทคนิคการแพทย์ สภากายภาพบำบัด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในกระทรวงสาธารณสุข และบุคคลภายนอก

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า มีความจำเป็นตรากฎหมายตามร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. เพื่อให้มีสภาวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการป้องกันควบคุมโรค สนับสนุนระบบสุขภาพด้านการป้องกันควบคุมโรค หรืออาจกล่าวได้ว่า จะเป็นวิชาชีพด้านการสร้างสุขภาพ ตามนโยบายกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีสภาวิชาชีพด้านการสร้างสุขภาพ แต่จะมีเพียงสภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการซ่อมสุขภาพ ได้แก่ แพทยสภา ทันตแพทยสภา สภาการพยาบาล สภาเทคนิคการแพทย์ และสภาวิชาชีพด้านการฟื้นฟูสภาพหลังการเจ็บป่วย ได้แก่ สภากายภาพบำบัด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องตรากฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ขึ้นเพื่อสนับสนุนให้การดูแลสุขภาพของประชาชนมีความสมบูรณ์มากขึ้น จากผู้ประกอบวิชาชีพด้านการป้องกันโรค (วิชาชีพการสาธารณสุข) การรักษาการเจ็บป่วย (วิชาชีพเวชกรรม ทันตกรรม พยาบาล เภสัชกรรม เทคนิคการแพทย์) และการฟื้นฟูสภาพ (วิชาชีพกายภาพบำบัด) เพื่อให้ประชาชนได้รับการดูแลครอบคลุมทุกมิติแบบองค์รวม

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

(๑) เพื่อให้มีกฎหมายควบคุมการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หมายความว่า วิชาชีพที่กระทำกับบุคคลหรือกลุ่มคนเกี่ยวกับ การป้องกันควบคุมโรค การสร้างพลังอำนาจ เพื่อลดความเสี่ยงจากการเจ็บป่วย การให้ภูมิคุ้มกันโรค การวิเคราะห์ เฝ้าระวัง ค้นหาและคัดกรองกลุ่มเสี่ยงจากปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การควบคุมสิ่งแวดล้อมที่ก่อโรค การกำจัดพาหะนำโรค รวมถึงการรักษาพยาบาลเบื้องต้นตามขอบเขตของระเบียบกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๙

(๒) เพื่อควบคุมคุณภาพมาตรฐานการให้บริการสุขภาพด้านการป้องกันควบคุมโรคอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข อันจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนผู้รับบริการ

(๓) เพื่อให้มีสภาวิชาชีพการสาธารณสุข มีบทบาทหน้าที่ดังนี้

(๓.๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และพัฒนาศักยภาพสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ให้มีความรู้ความสามารถในการให้บริการประชาชน ได้อย่างมีคุณภาพ

(๓.๒) กำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

- (๓.๓) ควบคุม กำกับ ดูแล ความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๓.๔) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ ให้การศึกษาและสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่ประชาชน และองค์กรต่างๆในเรื่องที่เกี่ยวกับการสาธารณสุข
- (๓.๕) ให้คำปรึกษาและขอเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการสาธารณสุข
- (๓.๖) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก
- (๓.๗) ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการแก่สมาชิก

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำการกิจ

(๑) ปัจจุบัน ยังไม่มีกฎหมายวิชาชีพด้านการป้องกันควบคุมโรคสำหรับดูแลสุขภาพของประชาชน จะมีแต่เฉพาะวิชาชีพด้านการดูแลการเจ็บป่วยและการฟื้นฟูสภาพ จึงมีความจำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมคุณภาพมาตรฐานด้านการป้องกันควบคุมโรค เพื่อให้การดูแลสุขภาพของประชาชนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านการป้องกันควบคุมโรค การดูแลขณะเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสภาพ

(๒) ประชาชนย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง

(๓) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ประชาชนควรมีส่วนร่วมต่อการจัดการด้านสุขภาพ และการเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพ รวมถึงการใช้สิทธิเรียกร้องความเป็นธรรมหากได้รับผลกระทบหรือเกิดความเสียหายจากการรับบริการด้านสาธารณสุข

(๔) การปฏิรูประบบราชการที่มุ่งเน้นคุณภาพการให้บริการประชาชน และผลสัมฤทธิ์ของงาน ตามความเชี่ยวชาญหรือสมรรถนะแห่งวิชาชีพ

(๕) กฎหมายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ซึ่งหากสถานื่อนามัยถ่ายโอนไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการให้บริการสุขภาพในระดับสถานื่อนามัย

(๖) การปฏิรูประบบสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ ที่เน้นการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมทั้งสุขภาพทางกาย จิต สังคม และปัญญา และปัญหาสุขภาพมีความสลับซับซ้อนมากกว่าการเจ็บป่วย จึงจำเป็นต้องมีวิชาชีพด้านสุขภาพเพิ่มขึ้นจากที่เป็นอยู่

(๗) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จำเป็นต้องมีสภาวิชาชีพ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาวิจัยและเพิ่มพูนความรู้ความเชี่ยวชาญของวิชาชีพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๔.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องการแก้ไข

โดยที่สุขภาพหมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล การวางระบบเพื่อดูแลสุขภาพประชาชนจึงไม่อาจมุ่งเน้นที่การจัดบริการเพื่อการรักษาพยาบาลเพียงด้านเดียว แต่ควรบูรณาการทุกด้านไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งการจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว จำเป็นต้องมีการพัฒนาและยกระดับบุคลากรสาธารณสุขทุกสาขาสู่ความเป็นวิชาชีพให้ครอบคลุมในทุกมิติของระบบสุขภาพ ดังนั้น เพื่อให้การดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ เป็นธรรมและทั่วถึง จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุข เพื่อกำหนดคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุขให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง มีการควบคุมคุณภาพมาตรฐาน ป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ อันจะก่อประโยชน์ให้เกิดสุขภาพของประชาชนผู้รับบริการ สอดคล้องตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๓ เรื่องการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของประชาชนชาวไทย และสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายด้านสังคมของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เรื่องการพัฒนาสุขภาพของประชาชนให้ครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิต สังคม และปัญญา ดังนั้น เพื่อให้การดูแลสุขภาพของประชาชนเป็นไปอย่างทั่วถึงคุณภาพมาตรฐาน และควบคุม มิให้มีการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดอันตราย และความเสียหายต่อสุขภาพของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ

(๑) ให้มีกฎหมายวิชาชีพการสาธารณสุข ตามร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

(๒) จัดตั้งสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ภายในกระทรวงสาธารณสุข เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขในประเทศไทย และมีหน้าที่ดังนี้

- (๒.๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และพัฒนาศักยภาพสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขให้มีความรู้ความสามารถในการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒.๒) กำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๒.๓) ควบคุม กำกับ ดูแล ความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๒.๔) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ ให้การศึกษาและสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่ประชาชน และองค์กรต่างๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุข
- (๒.๕) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการสาธารณสุข
- (๒.๖) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก
- (๒.๗) ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการแก่สมาชิก

(๓) ทดสอบความรู้ความสามารถ ตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เพื่อให้ผู้ประกอบการวิชาชีพการสาธารณสุขสามารถให้บริการสุขภาพแก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน

(๔) รับเรื่องราวร้องเรียนจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้รับบริการ และผู้ประกอบการสาธารณสุข และกำหนดบทลงโทษผู้ประกอบการวิชาชีพที่มีความผิดตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุข

๔.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ไม่มี เนื่องจากยังไม่มีกฎหมายวิชาชีพด้านการป้องกันควบคุมโรคโดยเฉพาะ

๔.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

(๑) จะเป็นกฎหมายที่ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการให้บริการสุขภาพด้านการป้องกันควบคุมโรคแก่ประชาชน

(๒) ประชาชนจะได้รับการบริการสุขภาพด้านการป้องกันควบคุมโรคจากผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขในสถานบริการสาธารณสุขทุกระดับ ตั้งแต่ระดับสถานีอนามัย สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลชุมชน หรือสถานบริการสุขภาพอื่น ๆ ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและสถานประกอบการภาคเอกชน อย่างมีคุณภาพมาตรฐาน มีคุณธรรม จริยธรรม อย่างเท่าเทียมกัน

(๓) ประชาชนและหน่วยงานท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมต่อการกำหนดความต้องการและเรียกร้องความเสียหายอันเกิดจากการให้บริการด้านสาธารณสุขจากผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขได้อย่างเป็นธรรม

(๔) สอดคล้องกับธรรมนูญสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒ พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๕ รวมถึงแนวนโยบายสาธารณะว่าด้วยเมืองไทยแข็งแรงของกระทรวงสาธารณสุข

(๕) เป็นการพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในสถานีอนามัย จำนวนประมาณ ๓๙,๐๙๒ คน ที่ปฏิบัติงานในสถานีอนามัยจำนวน ๙,๘๑๒ แห่งกระจายอยู่ในพื้นที่ทุกตำบลทั่วประเทศ

๕. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

สภาวิชาชีพการสาธารณสุข โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

(๑) โดยที่สุขภาพหมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล การวางระบบเพื่อดูแลสุขภาพประชาชน จึงไม่อาจมุ่งเน้นที่การจัดบริการเพื่อการรักษาพยาบาลเพียงด้านเดียว แต่ควรบูรณาการทุกด้านไปพร้อมๆกัน ซึ่งการจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว จำเป็นต้องมีการพัฒนาและยกระดับบุคลากรสาธารณสุขทุกสาขาสู่ความเป็นวิชาชีพให้ครอบคลุมในทุกมิติของระบบสุขภาพ ดังนั้น เพื่อให้การดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ เป็นธรรมและทั่วถึง จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุข เพื่อกำหนดคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุข ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง มีการควบคุมคุณภาพมาตรฐาน ป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ อันจะก่อประโยชน์ให้เกิดสุขภาพของประชาชนผู้รับบริการ สอดคล้องตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๓ เรื่องการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของประชาชนชาวไทย และสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายด้านสังคมของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙ เรื่องการพัฒนาสุขภาพของประชาชนให้ครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิต สังคม และปัญญา ดังนั้น เพื่อให้การดูแลสุขภาพของประชาชนเป็นไปอย่างทั่วถึง คุณภาพมาตรฐาน และควบคุมมิให้มีการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดอันตราย และความเสียหายต่อสุขภาพของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๒) ปัจจุบัน ยังไม่มีกฎหมายวิชาชีพด้านการป้องกันควบคุมโรคสำหรับดูแลสุขภาพของประชาชน จะมีแต่เฉพาะวิชาชีพด้านการดูแลการเจ็บป่วยและการฟื้นฟูสภาพ จึงมีความจำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมคุณภาพมาตรฐานด้านการป้องกันควบคุมโรค เพื่อให้การดูแลสุขภาพของประชาชนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านการป้องกันควบคุมโรค การดูแลขณะเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสภาพ

(๓) ประชาชนย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง

(๔) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ประชาชนควรมีส่วนร่วมต่อการจัดการด้านสุขภาพ และการเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพ รวมถึงการใช้สิทธิเรียกร้องความเป็นธรรมหากได้รับผลกระทบหรือเกิดความเสียหายจากการรับบริการด้านสาธารณสุข

(๕) การปฏิรูประบบราชการที่มุ่งเน้นคุณภาพการให้บริการประชาชน และผลสัมฤทธิ์ของงาน ตามความเชี่ยวชาญหรือสมรรถนะแห่งวิชาชีพ

(๖) กฎหมายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ซึ่งหากสถานีอนามัยถ่ายโอนไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการให้บริการสุขภาพในระดับสถานีอนามัย

(๗) การปฏิรูประบบสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่เน้นการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม ทั้งสุขภาพทางกาย จิต สังคม และปัญญา และปัญหาสุขภาพมีความสลับซับซ้อนมากกว่าการเจ็บป่วย จึงจำเป็นต้องมีวิชาชีพด้านสุขภาพเพิ่มขึ้นจากที่เป็นอยู่

(๘) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จำเป็นต้องมีสภาวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาวิจัยและเพิ่มพูนความรู้ความเชี่ยวชาญของวิชาชีพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๗. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่มีการซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น เนื่องจากยังไม่เคยมีกฎหมายวิชาชีพการสาธารณสุขมาก่อน

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ฉบับนี้ มีการควบคุมการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขจากผู้ที่ไม่มีความรู้ โดยมีได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขจากสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขที่กระทำต่อตนเอง

(๒) การช่วยเหลือดูแลประชาชนในด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค ซึ่งหมายรวมถึงการรักษาพยาบาลเบื้องต้น และการควบคุมโรคตามกฎหมาย หรือตามหลักมนุษยธรรม โดยมีได้รับประโยชน์ตอบแทน

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรมซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชาการสาธารณสุขของรัฐ หรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการ ให้จัดตั้งสถาบันทางการแพทย์ของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา หรือสถาบันทางการแพทย์อื่นที่สภาการสาธารณสุขรับรอง ทั้งนี้ภายใต้การควบคุมอย่างใกล้ชิดของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัด หรือผู้ให้การฝึกอบรมซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่กฎหมายกำหนด หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ให้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขของที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการ หรือผู้สอนในสถาบันการศึกษา หรือสถาบันอื่นที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขรับรอง ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของคณะกรรมการ

(๖) บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลกระทำการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๗) การประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุข ตามกฎหมายวิชาชีพ ซึ่งได้กำหนดไว้แล้ว ทั้งในระบบราชการ หรือสถานประกอบการภาคเอกชน ได้แก่ วิชาชีพเวชกรรม พยาบาลและการผดุงครรภ์ ทันตกรรม เภสัชกรรม เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัด เวชศาสตร์ การกีฬา วิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย และหรือวิชาชีพอื่น ๆ ที่มีกฎหมายพระราชบัญญัติวิชาชีพ รับรอง

๙. ความพร้อมของรัฐ

กระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รวมถึงองค์กรสาธารณสุขต่าง ๆ ประกอบด้วย สมาคมหมออนามัย ชมรมสาธารณสุขแห่งประเทศไทย สมาคมสถาบันการศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ (ประเทศไทย) ๑๔ มหาวิทยาลัย และเครือข่ายสถาบันวิชาการสาธารณสุข สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ๗ สถาบัน มีความพร้อมที่จะสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

๑๐. วิธีการทำงาน การตรวจสอบ และประเมินผลสัมฤทธิ์

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๒) ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกตั้งสมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข กำหนดให้คณะกรรมการประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข และมีกรรมการเป็นผู้แทนจากองค์กรต่าง ๆ ที่มีภารกิจด้านการสาธารณสุข และมีฐานะเป็นนิติบุคคล ได้แก่ สมาคมหมออนามัย สมาคมสถาบันการศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๓) คณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ดำเนินการศึกษา วิจัย และพัฒนาความรู้แก่สมาชิก ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข กำหนดเกณฑ์คุณภาพมาตรฐาน จรรยาบรรณวิชาชีพการสาธารณสุข และติดตามประเมินผลการให้บริการวิชาชีพการสาธารณสุข อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการจากผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานเท่าเทียมกัน

๑๑. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

กฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ออกข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุขว่าด้วยการบริหารและดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และบรรลุปเป้าหมายของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

๑๒. การรับฟังความคิดเห็น

(๑) ร่างกฎหมายฉบับนี้ ได้ดำเนินการประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วประเทศ และมีประชาชนร่วมลงชื่อสนับสนุนตามแบบเข้าชื่อเสนอกฎหมาย (แบบ ขก.๑) จำนวน ๑๘๗,๓๒๐ รายชื่อ

(๒) รับฟังความเห็นและคำแนะนำจากผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) รับฟังความเห็นจากสภาวิชาชีพต่างๆในกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ แพทยสภา ทันตแพทยสภา สภาการพยาบาล สภาเภสัชกรรม สมาคมนักการแพทย์ และสภากายภาพบำบัด

(๔) รับฟังความเห็นจาก ผู้ทรงคุณวุฒิจากกระทรวงสาธารณสุข และองค์กรภายนอก

(๕) รับฟังความเห็นจากสมาชิกขององค์กรด้านสาธารณสุข ได้แก่ สมาคมหมออนามัย และชมรมสาธารณสุขแห่งประเทศไทย

(๖) รับฟังความเห็นจากสถาบันการศึกษาด้านสาธารณสุข ได้แก่ สมาคมสถาบันการศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ (ประเทศไทย) ๑๔ มหาวิทยาลัย และสถาบันวิชาการสาธารณสุขศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข (วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร) ๗ แห่ง

ภาคผนวก

: ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

(นายอำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
และคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๑)

(สำเนา)

เลขรับ ๑๖/๒๕๕๐ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยกระผมและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวม ๒๘ คน พิจารณาเห็นว่าควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานด้านวิชาการและจริยธรรมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยรวม

ดังนั้น กระผมและคณะจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อำพล จินดาวัฒนะ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ดวง อันทะไชย ผู้เสนอ
(นายอำพล จินดาวัฒนะ)	(นายดวง อันทะไชย)
(ลงชื่อ) ภัทระ คำพิทักษ์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เตือนใจ ดีเทศน์ ผู้เสนอ
(นายภัทระ คำพิทักษ์)	(นางเตือนใจ ดีเทศน์)
(ลงชื่อ) สุริชัย หวันแก้ว ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ผู้เสนอ
(นายสุริชัย หวันแก้ว)	(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์)
(ลงชื่อ) วรรษชัย ชวพงศ์ ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) แวมฮาดี แวกาโอะ ผู้เสนอ
(นายวรรษชัย ชวพงศ์)	(นายแวมฮาดี แวกาโอะ)

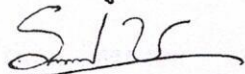
(โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ.

(ต่อ)

(ลงชื่อ) พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง ผู้เสนอ (สุรินทร์ พิกุลทอง)	(ลงชื่อ) พลเอก ปรีชา โรจนเสน ผู้เสนอ (ปรีชา โรจนเสน)
(ลงชื่อ) มุกดา อินตะสาร ผู้เสนอ (นางมุกดา อินตะสาร)	(ลงชื่อ) สุวรรณ หันไชยงวา ผู้เสนอ (นายสุวรรณ หันไชยงวา)
(ลงชื่อ) ประยงค์ ธรรมรงค์ ผู้เสนอ (นายประยงค์ ธรรมรงค์)	(ลงชื่อ) สุวัฒน์ อันใจกล้า ผู้เสนอ (นายสุวัฒน์ อันใจกล้า)
(ลงชื่อ) พลอากาศโท วัลลภ มีสมศักดิ์ ผู้เสนอ (วัลลภ มีสมศักดิ์)	(ลงชื่อ) ท่านผู้หญิงปรีชา เกษมสันต์ ณ อยุธยา ผู้เสนอ (ท่านผู้หญิงปรีชา เกษมสันต์ ณ อยุธยา)
(ลงชื่อ) บุญยดี ทศนียะเวช ผู้เสนอ (นางบุญยดี ทศนียะเวช)	(ลงชื่อ) ชบ ยอดแก้ว ผู้เสนอ (นายชบ ยอดแก้ว)
(ลงชื่อ) พลตรี จำลอง ศรีเมือง ผู้เสนอ (จำลอง ศรีเมือง)	(ลงชื่อ) วรเชช อมรรวิพัฒน์ ผู้เสนอ (นายวรเชช อมรรวิพัฒน์)
(ลงชื่อ) พรชัย รุจิประภา ผู้เสนอ (นายพรชัย รุจิประภา)	(ลงชื่อ) ปรีชา บั้ววิรัตน์เลิศ ผู้เสนอ (นายปรีชา บั้ววิรัตน์เลิศ)
(ลงชื่อ) ทวี สุรฤทธิกุล ผู้เสนอ (นายทวี สุรฤทธิกุล)	(ลงชื่อ) อิสมาแอ อาลี ผู้เสนอ (นายอิสมาแอ อาลี)
(ลงชื่อ) พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์ ผู้เสนอ (อติเรก จำรัสฤทธิรงค์)	(ลงชื่อ) อัมมาร์ สยามวาลา ผู้เสนอ (นายอัมมาร์ สยามวาลา)
(ลงชื่อ) อติศักดิ์ ศรีสรรพกิจ ผู้เสนอ (นายอติศักดิ์ ศรีสรรพกิจ)	(ลงชื่อ) คำนุณ สิทธิสมาน ผู้เสนอ (นายคำนุณ สิทธิสมาน)

สำเนาถูกต้อง

(นายรพีพงศ์ ภูษณาภิรมย์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุข

เหตุผล

โดยที่สุขภาพหมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล การวางระบบเพื่อดูแลสุขภาพประชาชนจึงไม่อาจมุ่งเน้นที่การจัดบริการ เพื่อการรักษาพยาบาลเพียงด้านเดียว แต่ควรบูรณาการทุกด้านไปพร้อมๆ กัน ซึ่งการจะบรรลุเป้าหมาย ดังกล่าว จำเป็นต้องมีการพัฒนาและยกระดับบุคลากรสาธารณสุขทุกสาขา สู่ความเป็นวิชาชีพให้ครอบคลุมใน ทุกมิติของสุขภาพ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานด้านสุขภาพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ เป็นธรรม และทั่วถึง จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการ ปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานอยู่ทั่วประเทศ ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการ ปฏิบัติงานจริง มีการควบคุมและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานวิชาการและมาตรฐานทางจริยธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"รองเลขาธิการ" หมายความว่า รองเลขาธิการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สภาวิชาชีพการสาธารณสุข

มาตรา ๕ ให้มีสภาวิชาชีพการสาธารณสุขเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ สภาวิชาชีพการสาธารณสุข มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย พัฒนารูปแบบ และการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(๒) กำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(๓) ควบคุม กำกับ ดูแล ความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ให้ถูกต้องตาม

มาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

(๔) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ ให้การศึกษา และสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่ประชาชน และองค์กรต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุข

(๕) ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการสาธารณสุข

(๖) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก

(๗) ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก

(๘) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขในประเทศไทย

(๖)

มาตรา ๗ สภาวิชาชีพการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พัฒนาศักยภาพของสมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ให้มีความรู้ ความสามารถ ในการบริการประชาชนได้อย่างมีคุณภาพ

(๒) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(๓) ออกคำสั่งตามมาตรา ๔๑ วรรคสี่

(๔) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการสาธารณสุขของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก หรือการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ตาม (๒)

(๕) รับรองหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพการสาธารณสุขของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมดังกล่าว

(๖) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (๕)

(๗) ออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญ ในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสาธารณสุข

(๘) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

มาตรา ๘ สภาวิชาชีพการสาธารณสุขอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ผลประโยชน์ที่ได้จากการจัดการทรัพย์สินและกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ในมาตรา ๗

(๓) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๔) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) และ (๓)

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุข และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการจัดให้มีกลไก เพื่อทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการให้แก่คณะกรรมการ

หมวด ๒
สมาชิก

มาตรา ๑๑ ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกสามัญ

(๑.๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๑.๒) มีความรู้ในวิชาชีพการสาธารณสุขโดยได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการสาธารณสุข หรือสาขาอื่นเทียบเท่าระดับปริญญา จากสถาบันการศึกษาที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขรับรอง

(๑.๓) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพการสาธารณสุข

(๑.๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๑.๕) ไม่เป็นผู้มีจิตพินเพื่อนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๒) สมาชิกวิสามัญ

(๒.๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ (๑.๑), (๑.๒), (๑.๓), (๑.๔) และ (๑.๕)

(๒.๒) มีความรู้ในวิชาชีพการสาธารณสุข โดยได้รับอนุปริญญา หรือผ่านการอบรมจากสถาบันการศึกษา หรือการฝึกอบรมที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขรับรอง

(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุขเชิญให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๒ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกมีดังนี้

(๑) ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ขอหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสาธารณสุข โดยปฏิบัติตามข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุขว่าด้วยการนั้น

(๒) แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกรวมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

(๓) เลือกตั้งหรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการ

(๔) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพการสาธารณสุข และปฏิบัติคนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ดาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ (๑.๑) (๑.๒) หรือ (๕)

(๔) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๑.๓) หรือ (๑.๔)

(๕) ไม่ชำระค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง หรือค่าธรรมเนียม โดยไม่มีเหตุอันควรตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๖.) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑(๑.๕) และแพทย์จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนซึ่งคณะกรรมการกำหนด ลงความเห็นว่าไม่สามารถบำบัดรักษาให้หายเป็นปกติได้ หรือต้องใช้ระยะเวลาในการบำบัดรักษาเกินกว่าสองปี

ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑(๑.๕) แต่ยังไม่ถึงขนาดที่สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตาม (๑.๕) วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการอาจมีมติให้พักใช้ใบอนุญาตของสมาชิกผู้นั้นได้ โดยมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี และให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

คณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่

(๑.๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๑.๒) อธิบดีกรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการสาธารณสุข โดยให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเสนอชื่อจำนวนสองคน

(๑.๓) ผู้บริหารสถาบันการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตด้านสาธารณสุข จากสถาบันพระบรมราชชนก และคณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ แห่งละหนึ่งคน

(๒) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยงานจากกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และกรุงเทพมหานคร แห่งละหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุขที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ที่นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขแต่งตั้ง ไม่เกิน 2 คน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๖ คน

(๕) กรรมการซึ่งได้จากการเลือกตั้งโดยสมาชิกสามัญ จำนวน ๒๐ คน

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์เป็นที่ปรึกษาได้ ให้ที่ปรึกษาดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๔(๕)

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการประชุมเลือกกรรมการภายในสามสิบวัน นับจากวันเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) เพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์และเหรียญกิตติมศักดิ์ ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น และมีอำนาจถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่สอง ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕)

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขพ้นจากตำแหน่ง ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ เหรียญกิตติมศักดิ์ และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสองพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๑๗ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ และการเลือกกรรมการตามมาตรา ๒๑ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

มาตรา ๑๘ กรรมการตามมาตรา ๑๔ นอกจากกรรมการตาม ๑๔ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(๒) เป็นผู้ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เป็นผู้ไม่เคยถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๑๔ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง และอาจได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งใหม่ได้ แล้วแต่กรณี แต่กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ คณะกรรมการต้องจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) และ (๕) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระครั้งหนึ่ง

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๓
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔
- (๕) พ้นจากตำแหน่งกรณีเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔(๑.๑) (๑.๒) (๑.๓) และ (๓)

มาตรา ๒๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) วางลงไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการดังกล่าวทั้งหมดก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ และได้รับคะแนนจากการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) ในลำดับถัดไปขึ้นเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลง รวมกันเกินหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสามัญขึ้นเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จำนวนกรรมการดังกล่าวได้ว่างลงเกินหนึ่งในสาม

ในกรณีที่ไม่มีผู้ได้รับการเลื่อนขึ้นเป็นกรรมการแทนตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ยังไม่ครบตามจำนวนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าวาระของกรรมการตามวรรคหนึ่งเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน ไม่ต้องเลื่อนหรือเลือกตั้งกรรมการแทนให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งคนแทน

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและดำเนินกิจการสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ตามวัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่ที่กำหนดของสภาวิชาชีพการสาธารณสุขที่กำหนดในมาตรา ๖ และมาตรา ๗

(๒) แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการสอบสวน คณะอนุกรรมการไกล่เกลี่ยกรณีความขัดแย้ง และคณะอนุกรรมการอื่นเพื่อทำการหรือพิจารณาเรื่องต่างๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๓) กำหนดงบประมาณของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(๔) ออกข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุขว่าด้วย

(ก) การเป็นสมาชิก

(ข) กำหนดขอบเขตของวิชาชีพการสาธารณสุข

(ค) การกำหนดโรคตามมาตรา ๑๑ (๑.๕)

(ง) การกำหนดค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่น

(จ) การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๔)

(ฉ) การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ และการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖

(ช) การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะที่ปรึกษา และสมาชิก

(ซ) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕

(ฌ) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

(ญ) หลักเกณฑ์ว่าด้วยการสอบความรู้ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขตามมาตรา ๓๑

(ฎ) คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ตามมาตรา ๓๑

(ฏ) แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนการออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ หนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสาธารณสุข การออกใบแทนใบอนุญาต หนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตร หรือหนังสือแสดงวุฒิอื่นตามมาตรา ๒๘

(ฐ) การจัดตั้ง การดำเนินการและการเลิกสถาบันที่ทำการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพการสาธารณสุข

(ฑ) ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(ฒ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุข

(ณ) การกำหนดหลักเกณฑ์การพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(ค) หลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวน ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

(ค) หลักเกณฑ์ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยกรณีข้อพิพาทหรือขัดแย้ง ระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพ และผู้รับบริการ

(ก) เรื่องอื่น ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข หรืออยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุขตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุขตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) (ฌ) (ญ) (ฎ) (ฏ) (ฐ) (ฑ) (ฒ) (ณ) (ด) และ (ต) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๓ นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เลขานุการ รองเลขานุการ ประธานสภามิตร และเหรียญก มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขมีอำนาจหน้าที่

(ก) บริหารและดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมติของคณะกรรมการ

(ข) เป็นผู้แทนสภาวิชาชีพการสาธารณสุขในกิจการต่าง ๆ

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข อาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนตามที่เห็นสมควรได้

(๒) อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนหนึ่ง เป็นผู้ช่วยนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ตามที่นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข มอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เมื่อนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนที่สอง เป็นผู้ช่วยนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ตามที่นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข มอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เมื่อทั้งนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข และอุปนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขานุการมีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขทุกระดับ

(ข) ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(ค) คู่มือรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข และทะเบียนอื่น ๆ ของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(ง) ควบคุม คู่มือทรัพย์สินของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

(จ) เป็นเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมการ

(ฉ) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๕) รองเลขาธิการ เป็นผู้ช่วยเลขาธิการในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการตามที่เลขาธิการมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนเลขาธิการ เมื่อเลขาธิการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๖) ประชาสัมพันธ์ มีอำนาจหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ แนะนำ และเผยแพร่กิจการของสภาวิชาชีพการสาธารณสุขแก่สมาชิก ประชาชน และองค์กรอื่น

(๗) เற்றுญิก มีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

ผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔

การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ในการลงคะแนนกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มติของที่ประชุมในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๔) หรือให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ (๔) (๕) ให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในขณะนั้น

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การประชุมคณะที่ปรึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

มาตรา ๒๕ สภานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุมและชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังคณะกรรมการในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

- (๑) การออกข้อบังคับ
- (๒) การกำหนดงบประมาณของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๓) การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๔)
- (๔) การวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม (๔) หรือ (๕)

ให้นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เสนอมติตามวรรคหนึ่งต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มีได้ยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งยับยั้ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด ๕

การควบคุมการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทำการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมีได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขที่กระทำต่อตนเอง
- (๒) การช่วยเหลือดูแลประชาชนในด้าน การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคซึ่งหมายรวมถึงการรักษาพยาบาลเบื้องต้น และการควบคุมโรค ตามกฎหมาย หรือตามหลักมนุษยธรรม โดยมีได้รับประโยชน์ตอบแทน
- (๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรมซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชาการสาธารณสุขของรัฐ หรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้จัดตั้งสถาบันทางการแพทย์ของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา หรือสถาบันทางการแพทย์อื่นที่สภาการสาธารณสุขรับรอง ทั้งนี้ภายใต้การควบคุมอย่างใกล้ชิดของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัด หรือผู้ให้การฝึกอบรมซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข
- (๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มิกฎหมายกำหนด

หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือสภาวิชาชีพไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการหรือผู้สอนในสถาบันการศึกษาหรือสถาบันอื่นที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขรับรอง ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของคณะกรรมการ

(๖) บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลกระทำการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๗) การประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุข ตามกฎหมายวิชาชีพซึ่งได้กำหนดไว้แล้ว ทั้งในระบบราชการ หรือสถานประกอบการภาคเอกชน ได้แก่ วิชาชีพเวชกรรม พยาบาลและการผดุงครรภ์ ทันตกรรม เภสัชกรรม เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัด และหรือวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรในวิชาชีพการสาธารณสุข ใช้คำหรือข้อความด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่า การสาธารณสุข หรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าว หรือใช้คำแสดงวุฒิการศึกษาทางสาธารณสุข หรือใช้อักษรย่อของวุฒิดังกล่าวประกอบกับชื่อ หรือชื่อสกุลของตน หรือใช้คำ หรือข้อความอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ซึ่งทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ถ้อยคำ หรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ ทั้งนี้รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้นั้นเป็นผู้ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรว่าเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขานั้นๆ จากสภาวิชาชีพการสาธารณสุข หรือที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขรับรอง หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

มาตรา ๓๐ การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขสาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสาธารณสุขให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

มาตรา ๓๑ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกแห่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุข รวมทั้งต้องมีคุณสมบัติ และต้องผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขผู้ใดพ้นจากสมาชิกภาพ ตามมาตรา ๑ ให้ใบอนุญาตของผู้นั้น สิ้นสุดลงนับแต่วันที่พ้นจากสมาชิกภาพ

ให้ผู้ซึ่งพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๒) (๓) และ (๔) ส่งคืนใบอนุญาตต่อเลขานุการภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสิ้นสุดสมาชิกภาพ

มาตรา ๓๒ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดและ เงื่อนไข และต้องรักษารายบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุข ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิชาชีพการ สาธารณสุข

มาตรา ๓๓ บุคคลใดได้รับความเสียหาย เพราะผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขบุคคลใดประพฤติ ผิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตาม มาตรา ๓๒ มีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขบุคคลนั้น โดยทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อ สภาวิชาชีพการสาธารณสุข

กรรมการหรือบุคคลอื่นที่พบหรือทราบว่า ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขบุคคลใดประพฤติผิด ข้อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตาม มาตรา ๓๒ มีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขบุคคลนั้น โดยทำคำกล่าวโทษเป็นหนังสือยื่น ต่อสภาวิชาชีพการสาธารณสุข

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลง เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่ วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ มี การประพฤติผิดในเรื่องดังกล่าว

การถอนคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้ว ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๔ เมื่อสภาวิชาชีพการสาธารณสุข ได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๓๓ หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่า มีพฤติการณ์อันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติผิด ตามมาตรา ๓๒ ของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข ให้เลขานุการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธาน ออนุกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณจากสมาชิก ประกอบด้วย ประธานคนหนึ่งและอนุกรรมการอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน มีอำนาจหน้าที่สืบสวนหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๓๔ แล้วทำรายงานพร้อมทั้งเสนอความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณเกินกว่าหนึ่งคณะก็ได้

มาตรา ๓๖ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงาน และความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความคิดเห็นดังกล่าว และมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา
- (๒) ให้คณะกรรมการสอบสวน ทำการสอบสวนในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ นั้นมีมูล
- (๓) ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นไม่มีมูล

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจากสมาชิกประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน มีอำนาจหน้าที่สอบสวน สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเกินกว่าหนึ่งคณะได้

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และคณะกรรมการสอบสวน ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อนุกรรมการจรรยาบรรณ และอนุกรรมการสอบสวน เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ และมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว

มาตรา ๓๙ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวน มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ พร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใดๆ มาให้คณะกรรมการสอบสวน

คำชี้แจงหรือพยานหลักฐาน ให้ยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก ประธานอนุกรรมการสอบสวนหรือภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนจะขยายให้

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า เพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๔๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นของคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

คณะกรรมการ อาจให้คณะกรรมการสอบสวน ทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้
คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ในกรณี que เห็นว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขมิได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ หรือ

(๒) ลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ในกรณี que เห็นว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขได้กระทำผิดจริงตามข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(ก) ว่ากล่าวตักเตือน

(ข) ภาคทัณฑ์

(ค) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสองปี

(ง) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตามมาตรา นี้ ให้ทำเป็นคำสั่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุข พร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุขตามมาตรา ๔๑ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว นับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาวิชาชีพการสาธารณสุขที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขผู้ใด ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ และถูกลงโทษจำคุกตามมาตรา ๕๐ โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต อาจขอรับใบอนุญาตอีกได้ เมื่อพ้นสองปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและ ปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้วผู้นั้น เป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตตลอดไป

หมวด ๖
การกำกับดูแล

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของ สภาวิชาชีพการสาธารณสุข และการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข และสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการ ดำเนินงานของสภาวิชาชีพการสาธารณสุข และการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุข

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี อำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการ ของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อ ตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ หรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อ ตรวจสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกระทำความ ผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบกับกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นซักถามจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสาร หรือวัตถุดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(๓) ยึดเอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นำบุคคลที่เกี่ยวข้องอำนาจความสะดวก ตามสมควร

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจา นุเบกษา

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคสาม หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ ตามที่เรียกหรือแจ้งให้ส่งตามมาตรา ๓๘ โดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกตั้งสมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข เป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๕) ให้คณะกรรมการประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นนายกสภาวิชาชีพการสาธารณสุข และกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) และ (๒) เป็นกรรมการ การได้มาซึ่งกรรมการดังกล่าวให้คัดเลือกจากตัวแทนองค์กรต่างๆที่มีภารกิจด้านการสาธารณสุข และมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยให้มีสัดส่วนตามจำนวนสมาชิกที่เหมาะสม และจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลือกกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) หรือ (๒) ทำหน้าที่เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

(๒๑)

การเลือกตั้งกรรมการสภาวิชาชีพการสาธารณสุขเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้กระทำแล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

